

STORTINGET

Innst. 378 L

(2018–2019)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 115 LS (2018–2019)

Innstilling fra finanskomiteen om Endringar i skatte-, avgifts- og tollovgivinga

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I revidert nasjonalbudsjett 2019 foreslår regjeringa følgjande endringar i skatte- og avgiftsreglane som har verknad for provenyet for 2019:

- Meirverdiavgiftsfritak for elektroniske tidsskrift og bøker. Siktemålet er lik avgiftsbehandling av trykte og elektroniske tidsskrift og bøker. Regjeringa foreslår iverksetjing frå 1. juli 2019. Tapet av proveny av å frita elektroniske tidsskrift og bøker er anslått til 27,5 mill. kroner påløpt og 18 mill. kroner bokført i 2019.
- Fjerne eingongsavgift for køyretøy over 20 år. Føresett at endringa vert iverksett 1. juli 2019, er tapet av proveny anslått til 5 mill. kroner påløpt og 4 mill. kroner bokført i 2019.
- Å redusere eingongsavgift for motorsyklar med 10 pst. Føresett at endringa vert iverksett 1. juli 2019, er tapet av proveny anslått til 12 mill. kroner påløpt og 10 mill. kroner bokført i 2019.
- Å redusere alkoholavgifta for sider og liknande med over 3,7 til og med 4,7 volumprosent alkohol frå små bryggjeri. Føresett at endringa vert iverksett 1. juli 2019, er tapet av proveny på svært usikkert grunnlag anslått til 0,5 mill. kroner påløpt og bokført i 2019.

- Avgiftsvedtaket for frekvensavgifter vert endra ved at det òg omfattar 700 MHz-bandet. Dette inneber ein samla auke i provenyet på om lag 18 mill. kroner påløpt i 2019 og 47 mill. kroner påløpt i 2020. Inntekene vert bokførte i perioden 2020 til 2022.

Stortinget vedtok i statsbudsjettet for 2019 at elektrisk kraft som vert levert til utvinning av kryptovaluta i eit datasenter, ikkje skal omfattast av redusert elavgift. Saka er klar for høyring om kort tid. I høyringa vil det verte føresett at endringar må avklarast med EFTA sitt overvakingsorgan (ESA) før iverksetjing, jf. regelverket om offentleg støtte. Dersom godkjenning frå ESA ikkje ligg føre i 2019, vil det innebere eit tap av proveny på 13. mill. kroner påløpt og 10 mill. kroner bokført i 2019 samanlikna med saldert budsjett.

Framlegga om endringar i skatte- og avgiftsopplegget inneber ein samla reduksjon i skatte- og avgiftsinntekene på om lag 40 mill. kroner påløpt og 42 mill. kroner bokført samanlikna med saldert budsjett for 2019.

Etter at budsjettet for 2019 vart vedteke av Stortinget i desember 2018, la regjeringa 8. mars 2019 fram Prop. 51 S Endringer i statsbudsjettet 2019 under Finansdepartementet (endringer i reglene om skattefrie personalrabatter mv.). Stortinget vedtok endringane einstemmig 2. april 2019, jf. Innst. 225 S (2018–2019). Tapet av proveny vart rekna til 250 mill. kroner påløpt og 200 mill. kroner bokført i 2019.

Dei vedtekne endringane og dei nye framlegga i dette reviderte budsjettet vil samla redusere skatte- og avgiftsinntekene med om lag 0,3 mrd. kroner påløpt og 0,2 mrd. kroner bokført i 2019 samanlikna med saldert budsjett for 2019.

Regjeringa foreslår òg enkelte andre endringar på skatte- og avgiftsområdet:

- Enkelte justeringar og oppdateringar av reglane om skattlegging av ektefellar. Endringane gjer reglane enklare å forstå for skattytarane og betre tilpassa automatisk behandling i Skatteetaten.
- Endring av ordlyden i skatteloven § 2-40 for å gjere det klårt at det avgrensa skattefritaket for aksjeselskap som er eigde fullt ut av Noregs Bank, ikkje berre gjeld aksjeselskap skipa etter norsk aksjeloving, men òg omfattar selskap skipa i utlandet når dei høyrer heime i Noreg.
- Endring av reglane om renter på restskatt slik at skattytaren framleis kan sleppe rentetillegg om han eller ho betaler restskatt innan 31. mai i skattefastsetjingsåret.
- Tidspunktet ein reknar renter frå i saker om refusjon av utbyteskatt til utanlandske aksjonærar vert endra, slik at rentene vert rekna frå 1. juli i det året utbytet vert utdelt. I dag vert rentene rekna frå det tidspunktet skatten vart betalt til staten.
- Endring av skatteforvaltningsloven ved at det vert presisert at omgjeringstilgangen til skattestyresmaktene som følgje av dom òg gjeld for søksmål mot ei skatteklagenemnd.
- Produktavgifta i fiskerinæringa vert redusert frå 2,4 pst. til 2,2 pst. for 2. halvår av 2019.
- Rentekompensasjon ved refusjon av eingongsavgift ved eksport.

I tillegg er følgjande sak omtala:

- Eingongsavgift – overgang til ny metode for måling av avgassar (WLTP).

I proposisjonen gjer departementet lovframlegg om:

- lov om endringar i skatteloven
- lov om endring i inndelingslova
- lov om endringar i skatteinbetalingsloven
- lov om endringar i merverdiavgiftsloven
- lov om endringar i skatteforvaltningsloven
- lov om endring i lov 20. desember 2018 nr. 107 om endringer i tolloven
- lov om endring i lov 20. desember 2018 nr. 108 om endringer i a-opplysningsloven

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Åsunn Lyngedal og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Mudassar Kapur, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Bård Hoksrud, Jan Steinar Engeli Johansen og Lill Harriet Sandaune, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve

Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Solveig Skaugvoll Foss, fra Venstre, Abid Q. Raja, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Rødt, Seher Aydar, viser til at regjeringens vurderinger og forslag er nærmere omtalt i Prop. 115 LS (2018–2019).

Komiteen viser til at sakene som er omtalt i proposisjonens kapittel 3 om engangsavgift, kapittel 4 om alkoholavgift, kapittel 5 om elavgift, kapittel 11 om frekvensavgifter og kapittel 12 om produktavgift behandles i Innst. 391 S (2018–2019) kapittel 4. For proposisjonens øvrige saker vises det til merknader under hvert kapittel nedenfor i denne innstillingen.

2. Merverdiavgiftsfratak for elektroniske tidsskrifter og bøker

2.1 Sammendrag

I behandlinga av Prop. 1 S (2017–2018) Statsbudsjettet 2018 og tilhøyrande Innst. 2 S (2017–2018) fatta Stortinget 4. desember 2017 følgjande oppmodingsvedtak (nr. 37 (2017–2018)):

«Stortinget ber regjeringen utrede utvidelse av merverdiavgiftsfrataket for medier til å gjelde all digital journalistikk, herunder betydningen for uavhengige journalister, og legge dette frem i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2018.»

I Prop. 86 LS (2017–2018) Endringar i skatte-, avgifts- og tollovgivinga foreslo regjeringa å innføre eit fratak for meirverdiavgift slik at trykte tidsskrift som er friekte for meirverdiavgift, òg kan gjevast ut elektronisk med meirverdiavgiftsfratak. Det vart samstundes foreslått ikkje å innføre fratak for meirverdiavgift for enkeltartiklar, idet ei slik utviding av frataket reiser fleire administrative og avgiftstekniske problem, samstundes som faren for press for ytterlegare fratak aukar. I Prop. 1 LS (2018–2019) Skatter, avgifter og toll 2019 vart det varsla at regjeringa ville innføre eit fratak for meirverdiavgift for elektroniske utgåver av trykte tidsskrift, som ikkje treng å vere identiske med det trykte tidsskriftet. Vidare vart det varsla at regjeringa ville innføre eit fratak for meirverdiavgift for elektroniske bøker. Regjeringa varsla at ein ville kome attende med endeleg framlegg og provenyanslag i revidert nasjonalbudsjett 2019.

Dagens fratak for meirverdiavgift for trykte tidsskrift og bøker inneber ulik avgiftsbehandling av trykte og elektroniske tidsskrift og bøker. Det er uheldig med ulik avgiftsbehandling av varer og tenester med same innhald og bruksområde. For å oppnå lik behandling av trykte og elektroniske tidsskrift og bøker, og for å leggje til rette for at tilbydarane av tidsskrift og bøker skal kunne følgje med i den digitale utviklinga og nyttiggjere seg moglegitene som ligg i digital publisering, foreslår re-

gjeringa å innføre fritak for meirverdiavgift for elektroniske tidsskrift og bøker. Framlegget tek sikte på å gjere det nøytralt for ein eksisterande tilbydar å gå over til (heil)digital publisering, og at valet av publisering的形式 skal vere nøytralt for nye tilbydarar.

Skattedirektoratet har hatt framlegg til lov- og forskriftsendringar på høyring. Framlegga inneber ei avveging mellom omsynet til lik avgiftsbehandling av trykte og elektroniske tidsskrift og bøker og omsynet til å avgrense fritaka slik at dei ikkje vil omfatte fleire typar av publikasjonar enn dei som er fritekne i dag. Framlegga i denne proposisjonen følgjer opp framlegga i høyringsnotatet, men med enkelte endringar. Regjeringa foreslår å opne for moderate innslag av lyd og rørlege billete i dei elektroniske publikasjonane, som ikkje må endre eller utvide bruksområdet til publikasjonen. Vidare foreslår regjeringa å fjerne kravet om at det må ligge føre ei trykt utgåve av det elektroniske tidsskriftet. Regjeringa foreslår òg å omfatte strøyming og nedlasting av lydbøker av fritaket, på lik line med nogjeldande fritak for tradisjonelle lydbøker. For å bidra til at fritaka for elektroniske tidsskrift og bøker ikkje vil omfatte fleire typar av publikasjonar enn dei som er fritekne i dag, vert det lagt opp til at føresegnene i merverdiavgiftsforskriften kapittel 6, som inneheld definisjonar av tidsskrift og bøker og dei nærmere vilkåra for fritak, så langt dei høver skal gjelde tilsvarende for elektroniske tidsskrift og bøker. Regjeringa vil her gjere greie for hovudinhaldet i forskriftsføresegna som ein tek sikte på å innføre. Den endelege utforminga og vedtakinga av forskrift vert gjort av departementet.

Tapet av proveny av å frita elektroniske tidsskrift og bøker er anslått til 27,5 mill. kroner påløpt og 18 mill. kroner bokført i 2019. Tapet av proveny er forventa å auke over tid i takt med aukande handel med elektroniske tidsskrift og bøker.

Departementet syner til framlegg om endringar i merverdiavgiftsloven § 6-3 og § 6-4.

Endringane skal ta til å gjelde 1. juli 2019.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til Granavolden-erklæringen, der det heter at nullmoms for nettidsskrifter skal «ivareta utviklingen av det digitale mediesamfunnet gjennom å tilrettelegge for elektroniske utgaver som ikke må være helt identiske med den trykte utgaven», og er en oppfølging av regjeringens omtale i Prop. 86 LS (2017–2018) og Prop. 1 LS (2018–2019). Dette er viktig for å sikre innovasjon og for å hindre konkurransevidning mellom tilbydere av elektroniske og trykte tidsskrifter. Det bør imidlertid gjøres enkelte justeringar i gjeldende

kriterier for trykte tidsskrifter for å tilpasse fritaket til digital publisering. Flertallet ber regjeringen om å bruke tiden frem til 1. juli 2019 på å utforme og vedta forskriften slik at ovennevnte ivaretas i størst mulig grad.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt registerer at regjeringen Solberg i forslag til revidert nasjonalbudsjett 2019 utvider merverdiavgiftsfriftaket for elektroniske tidsskrifter og bøker fra og med 1. juli 2019. Forslaget innebærer en konkurransevidning mellom elektroniske publikasjoner som ikke oppdateres fortløpende, og elektroniske utgaver som oppdateres fortløpende. Disse medlemmer mener dette er en lite fremtidsrettet løsning, og viser til at flere aktører i bransjen har skissert alternative løsninger for avgrensning av merverdiavgiftsfriftaket.

På bakgrunn av dette fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem forslag om en ikke-diskriminerende ordning for merverdiavgiftsfriftaket for alle nyhets- og aktualitetsmedier i statsbudsjettet 2020.»

3. Engangsavgift

Engangsavgift gjelder omtale av overgang til ny metode for måling av avgasser (WLTP), fjerning av engangsavgift for kjøretøy over 20 år, lavere engangsavgift for motorsykler og omtale av rentekompensasjon ved refusjon av engangsavgift ved eksport, som behandles i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.2.

4. Alkoholavgift

Redusert alkoholavgift for små bryggerier behandles i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.3.

5. Elavgift

Omtale av elavgift for elektrisk kraft til utvinning av kryptovaluta behandles i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.4.

6. Ektefellebeskatning

6.1 Sammendrag

Som ledd i regjeringa sitt arbeid med forenklingar i skatte- og avgiftsregelverket har departementet vurdert moglege forenklingar i reglane om skattlegging av ektefellar. Fleire av reglane om skattlegging av ektefellar er vanskelege å forstå for skattytarar og er samstundes administrativt krevjande for Skatteetaten. Ei utfordring

ligg i at formuen og inntektene til ektefellane heilt eller delvis skal leggjast saman før endeleg skatt vert fastsett, og at ein i nokre tilfelle må vurdere gunstigaste skattemåte manuelt. Ein har òg særlege unntak og andre fristar enn i skatteloven elles. Det gjer at manuell behandling ofte er naudsynt. Vidare skapar reglane i mange høve uvisse og behov for rettleiing til skattytarane. Etter opphevinga av skatteklasse 2 frå og med inntektsåret 2018 betyr nokre reglar for skattlegging som ektefellar ikkje lenger noko i praksis. Samstundes har ein dei seinare åra innført fleire skattereglar som byggjer på individuell fastsetjing. Det gjer ei vurdering av gunstigaste skattemåte for ektefellar mindre aktuell. Auka digitalisering inneber òg at ein i nokre av reglane kan leggje betre til rette for automatisk behandling i Skatteetaten sine system.

På denne bakgrunnen gjer departementet framlegg om enkelte justeringar og oppdateringar av reglane om skattlegging av ektefellar. Endringane gjer reglane enklare å forstå for skattytarane og betre tilpassa automatisk behandling i Skatteetaten.

Departementet gjer framlegg om å oppheve hovudregelen om at ektefellar skal verte skattlagde under eitt for alminneleg inntekt, sidan denne ikkje lenger har nokon praktisk verknad. Etter opphevinga av skatteklasse 2 vert ektefellar alltid skattlagde særskild for alminneleg inntekt fordi dette no alltid løner seg.

Departementet gjer vidare framlegg om å endre tidspunktet for når skattlegging som ektefellar tek til å gjelde, til utgangen av 31. desember året før inntektsåret. Fristen vert då ved årsskiftet som i skatteloven elles. Etter gjeldande reglar vert berre dei som har inngått ekteskap innan utgangen av 31. oktober, skattlagde som ektefellar frå det etterfølgjande inntektsåret. Meir effektiv handtering av informasjon gjer at Skatteetaten ikkje lenger treng tida fram til årsskiftet for utskriving av skattekort og fastsetjing av skattemanntal. Ein frist ved årsskiftet kan behandlast automatisk og er enklare å forstå for skattytarane.

Departementet gjer i tillegg framlegg om å endre tidspunktet for fastsetjing av skattestad frå 1. november året før inntektsåret til utgangen av 1. januar i inntektsåret. Med det vidarefører ein dagens samordning med reglane for skattlegging av ektefeller, og reglane vert samstundes betre tilpassa automatisk behandling og den faktiske bustaden til ei kvar tid.

Departementet vil òg gjere framlegg om å oppheve unntaket som gjer det mogleg å krevje skattlegging som ektefellar allereie eitt år tidlegare enn hovudregelen. Unntaket gjeld dersom ektefellane har stifta felles heim innan utgangen av inntektsåret dei giftar seg. Unntaket er lite nyttig, og ein antek at det vert enda mindre brukt etter at skatteklasse 2 vart oppheva. Då det i dag er vanleg at ektefellar allereie bur saman når dei giftar seg, fjer-

nar ein òg ei føresegna som ville vere svært administrativt krevjande for Skatteetaten å praktisere.

Vidare gjer departementet framlegg om at ektefellar ikkje lenger skal reknast å leve «varig adskilt» sjølv om ein av ektefellane har langvarig opphold eller er bu-stadsregisterert på institusjon i folkeregisteret. Etter framlegget skal desse ektefellane no alltid verte skattlagde som ektefellar, og ikkje individuelt.

Gjennom skatteloven § 2-16 får desse endringane i reglane for skattlegging av ektefellar tilsvarande verknad for meldepliktige sambuarar.

Framlegga til endringar som er nemnde ovanfor, vil gje klårare reglar og føre til forenklingar både for skattytarane og for Skatteetaten. Endringane skal gjelde frå 2020, men vert fremja allereie i revidert nasjonalbudsjett, slik at Skatteetaten skal få høve til å gjere dei naudsynte endringane i sine system fram til årsskiftet. Departementet legg til grunn at endringane ikkje vil ha nemneverdige verknader for provenyet.

Departementet syner til framlegg til endringar i skatteloven § 2-10, § 2-11, § 2-12, § 3-1 og § 3-4 og i inndelingslova § 12. Ein legg opp til at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2020.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

7. Skatteloven § 2-40

7.1 Sammendrag

Etter skatteloven § 2-30 er Noregs Bank friteken for skatt. Datterselskap av Noregs Bank som høyrer heime i Noreg, er i utgangspunktet skattepliktige hit. Frå 2017 vart det innført fritak for skatt for norske aksjeselskap som direkte eller indirekte er eigde fullt ut av Noregs Bank. Fritaket gjeld skatt på passive inntekter frå investeringar etter lov om Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. skatteloven § 2-40.

Slik føresegna lyder, gjeld fritaket «aksjeselskaper». Departementet ynskjer å gjøre det klårt at fritaket ikkje berre gjeld aksjeselskap skipa etter norsk aksjelovgiving, men òg omfattar selskap skipa i utlandet når dei høyrer heime i Noreg. Det er ein føresetnad at slike selskap svarer til norske aksjeselskap.

Departementet legg òg fram forslag om å føye til ei overskrift til skatteloven § 2-40 der det kjem fram at føresegna gjeld avgrensing av skatteplikt for visse selskap eigde av Noregs Bank.

Framlegga vil ikkje ha administrative følgjer eller verknader for provenyet.

Departementet syner til framlegg til endring av skatteloven § 2-40 og ny overskrift til føresegna.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde straks.

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

8. Renter på restskatt

8.1 Sammendrag

Skattebetalingsloven har ei fråsegn om at skattytaren kan unngå restskatt med rentetillegg om han eller ho betaler inn tilleggsforskot innan 31. mai i skattefastsetjingsåret. Fråsegna byggjer på ein føresetnad om at skatteoppgjeren er ferdigstilt etter denne datoene, sidan det ikkje er mogleg å betale forskot på skatt etter at skatteoppgjeren ligg føre.

Frå og med våren 2020 vil dei fleste skattytarane få skatteoppgjeren før 31. mai. Fristen for å betale tilleggsforskot vert då kortare enn i dag. Etter Finansdepartementet sitt syn bør det likevel framleis vere slik at skattytaren kan sleppe rentetillegg om han eller ho betaler skatten innan 31. mai. Departementet foreslår difor at det ikkje vert berekna rentetillegg når skattytaren betaler innan 31. mai i skattefastsetjingsåret.

Framlegget har ikkje verknader for provenyet, og høyningsinstansane har gjennomgåande vore positive til endringane.

Departementet syner til framlegg om endringar i skattebetalingsloven §§ 4-7 og 11-5.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde frå 1. januar 2020 med verknad for skatteoppgjeren for inntektsåret 2019.

8.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

9. Refusjon av utbytteskatt – renteberegningstidspunkt

9.1 Sammendrag

Når Skatteetaten skal rekne ut renter på refusjonskrav av kjeldeskatt på utbyte, må dei hente inn dato på utbetaling frå skatteoppkrevjaren og rekne ut rentene manuelt for kvar enkelt refusjonssøknad, òg når det er utbyte til fleire aksjonærar frå same selskap. Saksbehandlinga er svært ressurskrevjande for Skatteetaten.

Av den grunn foreslår departementet å endre tidspunktet ein reknar renter frå i saker om refusjon av utbytteskatt til utanlandske aksjonærar, og i staden rekne rentene frå 1. juli i det året utbytet vert utdelt. I dag vert rentene rekna frå det tidspunktet skatten vart betala til staten. Endringa vil gjere saksbehandlinga mykje enklare, og dei utanlandske aksjonærane vil få refusjonen raskeare enn i dag.

Departementet antek at framlegget ikkje vil verke inn på det samla provenyet, og at framlegget vil ha liten økonomisk verknad for aksjonærane.

Departementet syner til framlegg om endringar i skattebetalingsloven § 11-4.

Departementet foreslår at endringane tek til å gjelde frå 1. juli 2019 med verknad for vedtak om refusjon som vert fatta frå og med denne datoene.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

10. Skattefastsettingen til de skattepliktige som følge av søksmål fra myndighetene mot en klagenemnd

10.1 Sammendrag

Skatteforvaltningsloven (skfvl.) § 15-2 første ledd slår fast at Finansdepartementet kan gå til søksmål for å få prøvd om eit vedtak frå ei skatteklagenemnd byggjer på feilaktig faktisk grunnlag eller urett oppfatning av eit rettsleg spørsmål. Dersom departementet går til søksmål mot nemnda og vinn fram, følger det ikkje klårt av lova kva konsekvensane for den skattepliktige som vedtaket gjeld, er.

Departementet sende på høyring eit framlegg om å presisere i skatteforvaltningsloven at omgjeringstilgangen til skattestyresmaktene som følge av dom òg gjeld for søksmål etter skfvl. § 15-2.

Nokre høyningsinstansar var ikkje einige med departementet i at framlegget var ei presisering av gjeldande rett, men fann at framlegget endrar rettsstillinga til dei skattepliktige.

Departementet held fast ved sitt syn om at framlegget inneber ei presisering og ikkje endrar rettstilstanden. Presiseringa vil òg gjelde for saker der kommunen går til søksmål etter skfvl. § 15-2 anna og tredje ledd.

Departementet legg til grunn at presiseringa ikkje vil ha administrative eller økonomiske konsekvensar for departementet, Skatteetaten eller dei skattepliktige.

Departementet syner til framlegg om endring i skatteforvaltningsloven § 12-1 tredje ledd bokstav a, som departementet foreslår at tek til å gjelde straks.

10.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet legg til grunn at dersom Finansdepartementet er usamd med ei skatteklagenemnd i eit skattespørsmål, så ligg det føre ein uklårleik i rettstilstanden som det ikkje nødvendigvis er rimeleg at skattytar skal måtte bere risikoen for. Desse medlemene er ikkje samde i at det er openbert at dom i ei rettssak mellom Finansdepartementet og ei skatteklagenemnd skal få konsekvensar for skatteutmålinga til skattytaren, kanskje særleg ikkje der avgjerdar er til ugunst for skattytaren.

Desse medlemene saknar ei grundig vurdering av rettstryggleiken til skattyaren opp mot intensjonen i legalitetsprinsippet og det som for skattyaren kan opplevast som vilkårleg skattlegging.

Desse medlemene viser til at fire av fem uavhengige høyringsinstansar som har gjeve uttale, går imot framlegget. Dette gjeld Deloitte Advokatfirma AS, NHO, Rekneskap Noreg og Revisorforeininga. Skattedirektoratet, Norsk økoforum og Finans Noreg, kor dei to første kan reknast for å ha band til departementet, støttar framlegget. Ut frå høyringssvara synest det elles som om korkje Finans Noreg eller Norsk økoforum har vurdert prinsipielle sider ved framlegget.

Desse medlemene viser til at NHO i høyringsvaret sitt mellom anna problematiserer at departementet sitt framlegg vil innebere at dei vanlege fristane for endring av skatt ikkje lenger skal kome skattytar til gode. Revisorforeininga trekkjer fram at skattytar kan ha trøng for raskt å innrette seg etter Skatteklagenemnda sitt vedtak, og at det då er uheldig at Finansdepartementet har høve til å gå til søksmål mot nemnda i inntil seks månader etter avgjerd. I tillegg kan ein måtte tåle ein rettsprosess som kan vare i årevis. NHO problematiserer også at framlegget vil innebere at det vert vanskeligare for skattytar å føresjå sin eigen skattesituasjon.

Desse medlemene viser vidare til at Revisorforeininga i høyringssvaret sitt er oppteken av at skattyaren ikkje har ankerett i saka Finansdepartementet fører mot ei skatteklagenemnd. Dette er svært uheldig for skattyaren sin rettstryggleik, ifylge Revisorforeininga. Desse medlemene deler dette synet og meiner dette er eit tilhøve som bør ha stor vekt.

Desse medlemene viser dessutan til at Rekneskap Noreg i høyringssvaret sitt tek til orde for at Finansdepartementet sin søksmålsrett etter skatteforvaltningsloven § 15-2 i seg sjølv er problematisk for skattytarane sin rettstryggleik. Desse medlemene finn ikkje grunnlag for å ta stilling til dette, men ser elles at det også er grunn til å stille spørsmål ved om søksmålsretten representerer fornuftig statleg pengebruk. Slike rettssaker kan vere svært kostbare, gå føre seg over fleire år og gå gjennom fleire rettsinstansar. Departementet har andre og presumpтивt mindre kostbare måtar å påverke rettstilstanden på enn å gå til søksmål mot eit anna statleg finansiert organ. Dette viser til at departementet til dømes kan gje nye forskrifter eller legge fram lovframlegg for Stortinget. Departementet kan også gje prinsipputtaler om korleis ein regel skal tolkast. Det er difor ikkje opplagt at departementet har eit strengt behov for søksmålsretten som ligg i skatteforvaltningsloven § 15-2 fyrste ledd, langt mindre at departementet bør nytte seg av retten i det omfanget som mellom anna Rekneskap Noreg skildrar i høyringssvaret sitt. Dette viser om at det i

forarbeida går tydeleg fram at søksmålsretten var tenkt å skulle nyttast berre heilt unntaksvis.

Desse medlemene viser elles til at i spørsmål der Finansdepartementet er usamd med ei skatteklagenemnd og departementet finn det riktig å gå til søksmål, så vil det ofte kunne vere viktige prinsipielle avvegingar. Slike avvegingar kan i regelen verte betre handsama i openheit gjennom ein demokratisk prosess der ulike samfunnsinteresser og folk flest kan verte høyrde, enn som ei forhandling i rettsapparatet der ulike statsfinansierede organ i mange tilfelle vil vere dei einaste som er representerte.

Desse medlemene minner elles om at rettsapparatet reint prinsipielt er til for å verne borgarane, mellom anna mot urettmessige inngrep frå staten, og at det ikkje er openbert at det er uprøblematisk at staten nytta rettsapparatet til å gå til sak mot eigne klageorgan, særskilt ikkje når dette kan gå ut over borgarane sine interesser.

Det veg tungt for dette medlemene at det ikkje verkar som om det er gjort tilstrekkelege prinsipielle vurderingar kring mellom anna rettstryggleik i førebuinga av saka, og dette viser kan difor ikkje støtte regjeringa sitt framlegg.

Desse medlemene fremjar i staden fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa setje ned ei arbeidsgruppe som skal vurdere korleis ein kan klårgjere regelverket kring dei eventuelle konsekvensane eit søksmål frå Finansdepartementet mot ei skatteklagenemnd etter skatteforvaltningsloven § 15-2 skal få for skattytar, og der løysinga ikkje må gå utover skattyaren sin rettstryggleik.»

Dette viser klar på at det høyrer regjeringa til å avgjere kven som skal sitje i regjeringa sine utval og arbeidsgrupper, men tillet seg å gjøre til kjenne eit syn om at det nok vil vere ein føremon om arbeidsgruppa har ei overvekt av medlemer som representerer andre enn Finansdepartementet og staten sine interesser.

Dette viser elles til dei meir grunnleggjande motførestillingane mot dagens ordning som er komne fram, og fremjar på den bakrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa sjølv, eller ei arbeidsgruppe regjeringa sett ned, vurdere om rettstryggleiken til skattytar vert svekka av skatteforvaltningsloven § 15-2 fyrste ledd og om det er fornuftig bruk av skatteinntektarane sine pengar å legge til rette for at staten kan saksoke eit statleg finansiert organ gjennom denne føresegna, eller om føresegna bør fjernast.»

Desse medlemene vil til slutt vise til at det er viktig at skattereglar er enkle, klare og tydelege. Desse medlemene meiner at Finansdepartementet burde legge større vekt på dette, m.a. for å unngå uklårleikar som fører til for samfunnet og skattytar kostbar og på andre måtar byrdefull behandling i skatteklagenemnd og altså i ytste konsekvens soksmål. Desse medlemene meiner generelt at departementet burde prioritere eigne ressursar til slike forenklingsarbeid i staden for til å førebu rettssaker. Det har eit viktig demokratisk aspekt ved seg at regelverk er enkle å forstå for folk flest, og at det ikkje skal vere behov for kostbar juridisk rådgjeving.

11. Frekvensavgifter

Frekvensavgifter behandles i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.5.

12. Produktavgift

Produktavgiften i fiskerinæringen behandles i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.6.

13. Opprettinger

13.1 Sammendrag

Opprettinger i lovtekst knyttet til skatteloven §§ 3-3, 6-53, 8-3, 10-21, 12-1, 12-2 og 17-2, tolloven § 12-1, merverdiavgiftsloven § 21-1a, a-opplysningsloven § 6a og endringer som følge av ny lov om opphavsrett til åndsverk mv. er omtalt i proposisjonens kapittel 13.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

14. Andre merknader og forslag

14.1 Utenlandsk netthandel

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Rødt foreslår å fjerne subsidiene på utenlandsk netthandel, som i dag gir norsk næringsliv en konkurranselempa og innebærer et betydelig avgiftstap for staten ved at all import under en verdi på 350 kroner er fritatt for merverdiavgift, toll og særavgifter.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet fremmer følgende forslag:

«I

I lov 21. desember 2007 nr. 199 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endring:

§ 5-9 oppheves.

II

I lov 19. juni nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 7-2 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-1, § 5-2 første ledd bokstav b og c, § 5-3, § 5-4 første ledd bokstav a, c, d, fog g, § 5-5, § 5-6 og § 5-7 første ledd bokstav e.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. september 2019.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Rødt fremmer følgende forslag:

«I

I lov 21. desember 2007 nr. 199 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endring:

§ 5-9 oppheves.

II

I lov 19. juni nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 7-2 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-1, § 5-2 første ledd bokstav b og c, § 5-3, § 5-4 første ledd bokstav a, c, d, fog g, § 5-5, § 5-6 og § 5-7 første ledd bokstav e.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. august 2019.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti er enig i at 350-kronersgrensen utgjør en subsidie på utenlandsk netthandel, og mener denne bør fjernes. Dette medlem mener at dette bør skje samtidig med at fortollingen av mindre kjøp gjort fra utlandet forenkles.

14.2 Alternativ behandling

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet foreslår å fjerne fritak fra merverdiavgift på alternativ behandling. Dette for å ha et tydeligere skille mellom tjenester innenfor alternativ medisin og den behandling som utføres av autorisert helsepersonell.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 3-3 oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft 1. september 2019.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti er prinsipielt enig i at merverdiavgiftsfrifatket for alternativ behandling bør avvikles, men mener at dette må utredes først.

14.3 Naturalytelser

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at endringene i rapportering av naturalytelser som ble varslet i fjorårets reviderte nasjonalbudsjett, var lite gjennomarbeidet. Regjeringen har også etter press fra organisasjoner og opposisjonen fått endre på reglene. Disse medlemmer konstaterer at regelendringene knyttet til ansatte i transportselskapene fremdeles ikke er avgjort, og er utsatt enda en gang. Disse medlemmer forventer at regjeringen har tett kontakt med partene før slike endringer innføres, og at det etableres fornuftige løsninger som kun skattlegger reelt privat bruk ut over den skattefrie grensen på 8 000 kroner.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at Senterpartiet gikk imot regjeringens skatte- og rapporteringsendringer for naturalytelser mv. både i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2018 og statsbudsjettet for 2019. Disse medlemmer viser til at regjeringen i etterkant har fått tilbake på noen av de negative konsekvensene av vedtaket, men påpeker at brorparten av de vedtatte endringene likevel fortsatt er gjeldende. De negative konsekvensene av vedtaket er fortsatt betydelige og berører noen grupper særlig sterkt, f.eks. ansatte i transportselskaper.

Disse medlemmer har hele tiden påpekt at regjeringens forslag var dårlig gjennomarbeidet og vil få urimelig utslag for enkelte skattytere og dessuten vil være byråkratidrivende. Disse medlemmer minner om at Senterpartiet tre ganger tidligere har fremmet forslag om at hele regelverket må trekkes tilbake. Siste gang forslaget ble fremmet, var i Innst. 225 S (2018–2019), som ble stemt over 2. april 2019 i Stortinget. Det var også da kun Senterpartiet som støttet forslaget. Disse medlemmer påpeker at forslaget dermed er behandlet for bare to måneder siden, og at Senterpartiet tar sikte på å fremme forslaget på nytt også ved en seinere anledning. Disse medlemmer imøteser støtte fra andre partier til å få gjort om på dette vedtaket, som rammer mange, og som rammer skeivt.

14.4 Eiendomsskatt

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at kompensasjonsord-

ningen for bortfall av inntekter fra produksjonsutstyr og installasjoner skulle kompensere for det tapet kommunene fikk. Regjeringen hadde ikke oversikt over omfanget, men det ble satt en grense på inntil 500 mill. kroner som skulle tilsvare full kompensasjon, og innfasing over sju år. I statsbudsjettet for 2019 foreslo regjeringen at kompensasjonen til kommuner med verk og bruk skulle begrenses til 71 mill. kroner i 2019. Dette som en følge av at stortingsflertallet, bestående av Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti i anmodningsvedtak nr. 180 for 2017–2018 hadde vedtatt at kompensasjonen skulle være «begrenset oppad til 500 mill. kroner» per år når ordningen er fullt innfaset. I Prop. 114 S (2018–2019) er kommunenes inntektsreduksjon angitt til 730 mill. kroner per år. Dette er 230 mill. kroner høyere enn antatt bortfall av inntekter. Disse medlemmer registrerer at regjeringen nå foreslår å innføre en egenandel per innbygger for å oppfylle Stortingets vedtak, og mener det ikke er i tråd med intensjonen i vedtaket.

Disse medlemmer er og har vært imot endringene i eiendomsbeskatning for produksjonsutstyr og installasjoner. Disse medlemmer konstaterer at kommunene ikke får full kompensasjon, og forventer at regjeringen kommer tilbake i statsbudsjettet for 2020 med kompensasjon i tråd med stortingsflertallets vedtak.

14.5 Tobakksavgift

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til eget forslag til endringer i tobakksavgiften i Innst. 391 S (2018–2019) punkt 4.7.

15. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge frem forslag om en ikke-diskriminerende ordning for merverdiavgiftsfratik for alle nyhets- og aktualitetsmedier i statsbudsjettet 2020.

Forslag fra Arbeiderpartiet:

Forslag 2

I

I lov 21. desember 2007 nr. 199 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endring:

§ 5-9 oppheves.

II

I lov 19. juni nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 7-2 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-1, § 5-2 første ledd bokstav b og c, § 5-3, § 5-4 første ledd bokstav a, c, d, fog g, § 5-5, § 5-6 og § 5-7 første ledd bokstav e.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. september 2019.

Forslag 3

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 3-3 oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft 1. september 2019.

Forslag fra Senterpartiet og Rødt:

Forslag 4

I

I lov 21. desember 2007 nr. 199 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endring:

§ 5-9 oppheves.

II

I lov 19. juni nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 7-2 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-1, § 5-2 første ledd bokstav b og c, § 5-3, § 5-4 første ledd bokstav a, c, d, fog g, § 5-5, § 5-6 og § 5-7 første ledd bokstav e.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. august 2019.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringa setje ned ei arbeidsgruppe som skal vurdere korleis ein kan klårgjere regelverket kring dei eventuelle konsekvensane eit søksmål frå Finansdepartementet mot ei skatteklagenemnd etter skatteforvaltningsloven § 15-2 skal få for skattytar, og der løysinga ikkje må gå utover skattytaren sin rettstryggleik.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringa sjølv, eller ei arbeidsgruppe regjeringa sett ned, vurdere om rettstryggleiken til skattytar vert svekka av skatteforvaltningsloven § 15-2

fyrste ledd, og om det er fornuftig bruk av skattebetalearane sine pengar å leggje til rette for at staten kan saksoke eit statleg finansiert organ gjennom denne føresegna, eller om føresegna bør fjernast.

16. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité med unntak av skatteforvaltningsloven § 12-1 tredje ledd bokstav a nytt andre punktum, som fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskriftspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Kristelig Folkeparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover

A.

Vedtak til lov

om endringar i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endringar:

§ 2-40 skal lyde:

§ 2-40 Begrensning av skatteplikt for visse selskap eid av Norges Bank

Aksjeselskap som er direkte eller indirekte heleid av Norges Bank og tilsvarende selskap stiftet i utlandet som er hjemmehørende i Norge, skal ikke svare skatt på inntekt fra kapital som forvaltes i Statens pensjonsfond utland, jf. lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd annet punktum, herunder avkastning i form av gevinst, utbytte, renter og valutagevinst.

§ 3-3 niande ledd skal lyde:

(9) Denne paragraf gjelder ikke for inntekt fra *selskap med deltakerfastsetting* og formue i slikt selskap, jf. §§ 10-40 til 10-49.

§ 4-2 fyrste ledd bokstav e skal lyde:

e. rett til åndsverk eller patent, så lenge retten ikke er gått ut av *opphaverens* eller oppfinnerens eie,

§ 6-53 andre ledd bokstav b tredje strekpunkt skal lyde:

– ett eller flere offentlige organer kan ikke alene eller til sammen kontrollere mer enn 24 prosent av kapital- eller stemmeretsandelene i selskapet.

§ 8-3 andre ledd skal lyde:

(2) Avsetningsbeløpet kan for det enkelte år sammen med andre fradragsberettigede fondsavsetninger utgjøre høyst 80 prosent av det beløp inntekten av reindrift eventuelt ved gjennomsnittsfastsetting etter § 14-82 fastsettes til. Avsetningsbeløpet kan ikke være mindre enn 30 000 kroner.

Deloverskrifta «Aksjonærbidrag» før deloverskrifta til skatteloven §§ 10-20 og 10-21 «Verdipapirfond og aksjesperekonto» vert fjerna.

§ 12-1 skal lyde:

§ 12-1 Anvendelsesområde

Dette kapittel gjelder fastsettelse av personinntekt. Personinntekt er grunnlag for fastsetting av *trinnskatt* til staten og trygdeavgift til folketrygden.

§ 12-2 bokstav b fyrste punktum skal lyde:

- b. *pensjon* i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelsjer.

§ 12-2 bokstav c skal lyde:

- c. *arbeidsavklaringspenger* etter folketrygdloven kapittel 11 og overgangsstønad etter folketrygdloven §§ 15-7, 16-7 og 17-6.

§ 12-2 bokstav d skal lyde:

- d. *engangsutbetaling* fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning.

§ 12-2 bokstav e skal lyde:

- e. *engangsutbetaling* fra pensjonsordning etter inn-skuddspensjonsloven.

§ 12-2 bokstav g skal lyde:

- g. *beregnet* personinntekt etter §§ 12-10 til 12-13.

§ 12-2 bokstav j skal lyde:

- j. *uføretrygd* etter folketrygdloven kapittel 12 og uførreytelser fra andre ordninger.

§ 17-2 fyrste ledd skal lyde:

(1) Ved skatteinngrensning etter § 17-1 skal ektefellers inntekt fastsettes hver for seg uansett om ektefellene skattlegges under ett eller særskilt. *Ved denne beregningen fordeles formue og inntekter og fradrag som kan fordeles fritt mellom ektefeller, med en halvpart på hver av ektefellene.*

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endringar:

§ 2-10 skal lyde:

§ 2-10 Skattlegging av ektefellers formue under ett

Ektefeller skattlegges under ett for begges *formue* når ikke annet er bestemt i denne lov.

§ 2-11 fyrste og andre ledd vert oppheva.

§ 2-11 fyrste ledd skal lyde:

(1) *Ektefeller skattlegges særskilt for inntekt når ikke annet er bestemt i denne lov.*

Noverande tredje ledd vert andre ledd.

§ 2-12 skal lyde:

§ 2-12 Skattlegging av ektefeller hver for seg

Ektefellene skattlegges hver for seg

- a. *det inntektsåret ekteskapet inngås.*
- b. når de ved utløpet av inntektsåret var separert eller levde varig adskilt. *Ektefellene skal ikke anses å leve varig adskilt der den ene ektefellen bor på institusjon.*

§ 3-1 andre ledd skal lyde:

(2) Bostedskommunen er den kommunen hvor skattyteren er bosatt ved utløpet av *1. januar i inntektsåret*. Skattyter som er flyttet fra sitt tidligere bosted, anses fortsatt som bosatt i sin tidligere bostedskommune dersom skattyteren ikke er kommet til sitt nye bosted *på dette tidspunktet*. Skattyter som ikke har vært bosatt i noen kommune her i landet *1. januar i inntektsåret*, skal svare skatt av formue og inntekt til den kommunen hvor vedkommende først bosatte seg eller tok opphold.

§ 3-1 tredje ledd vert oppheva.

Noverande fjerde til niande ledd vert tredje til åttande ledd.

§ 3-4 andre ledd skal lyde:

(2) Skattyter som er skattepliktig etter § 2-3 første ledd d og annet ledd, svarer skatt til den kommunen hvor vedkommende oppholdt seg *1. januar i inntektsåret*. Har slik skattyter ikke oppholdt seg i noen kommune her i landet på dette tidspunktet, svares skatten til den kommunen hvor vedkommende oppholdt seg da skatteplikten etter § 2-3 første ledd d og annet ledd oppstod.

III

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringane under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2020.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endring i inndelingslova

I

I lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsettjing og endring av kommune- og fylkesgrenser gjer ein følgjande endring:

§ 12 fjerde ledd vert oppheva.

II

Endringa under I tek til å gjelde frå og med 1. januar 2020.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endringar i skatteinntektslova

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjer ein følgjande endringar:

§ 4-7 andre punktum skal lyde:

Slik innbetaling kan foretas *før skatteoppbjøret foreligger*, men ikke senere enn 31. mai i skattefastsettingsåret.

§ 11-5 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Detskaliikkere beregnes rentetillegg av restskatt som betales innen 31. mai i skattefastsettingsåret.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjer ein følgjande endring:

§ 11-4 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) *Ved refusjon av for mye betalt kildeskatt på utbytte til utenlandsk aksjonær, jf. skatteforvaltningsloven § 9-6, skal det beregnes renter fra 1. juli i inntektsåret og frem til forfallstidspunktet i § 10-60.*

III

Endringane under I tek til å gjelde frå 1. januar 2020 med verknad for skatteoppbjøret for inntektsåret 2019.

Endringa under II tek til å gjelde frå 1. juli 2019 med verknad for vedtak om refusjon som vert fatta frå og med denne datoен.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endringar i merverdiavgiftslova

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjer ein følgjande endringar:

§ 3-7 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) *Opphaverens* omsetning av egne kunstverk og opphavsrett til egne litterære og kunstneriske verk er unntatt fra loven. Det samme gjelder slik omsetning ved mellommann i *opphaverens* navn.

(5) Formidling av kunstverk for *opphaveren* er unntatt fra loven.

§ 21-1 a vert oppheva.

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjer ein følgjande endringar:

§ 6-3 skal lyde:

§ 6-3 Tidsskrift

(1) Omsetning av tidsskrift, *herunder elektroniske tidsskrift*, som hovedsakelig omsettes til faste abonnenter eller som hovedsakelig deles ut til *eller på annen måte gjøres tilgjengelig* for foreningsmedlemmer, er frittatt for merverdiavgift i siste omsetningsledd.

(2) Omsetning av tidsskrift, *herunder elektroniske tidsskrift*, med overveiende politisk, litterært eller religiøst innhold er frittatt for merverdiavgift i siste omsetningsledd.

(3) Departementet kan gi forskrift om utfylling og gjennomføring av denne paragrafen, herunder om hva som menes med *tidsskrift og elektroniske tidsskrift* og om vilkår for fritak. Departementet kan også gi forskrift om at trykking av tidsskrift og framstilling av *elektroniske tidsskrift*, skal være frittatt for merverdiavgift.

§ 6-4 skal lyde:

§ 6-4 Bøker

(1) Omsetning av bøker, *herunder elektroniske bøker*, er frittatt for merverdiavgift i siste omsetningsledd. Fritaket gjelder tilsvarende for *lydbøker som er parallellutgaver av bøker og elektroniske bøker*.

(2) Fritaket gjelder ikke publikasjoner som selges sammen med en vare av annet slag og som inngår som en del av en felles vareenhet.

(3) Trykking av bøker er frittatt for merverdiavgift dersom oppdragsgiveren skal dele ut hele opplaget gratis eller oppdragsgiverens videresalg er av så lite omfang at oppdragsgiveren ikke blir registreringspliktig etter § 2-1 første ledd. Fritaket gjelder tilsvarende for fram-

stilling av lydbøker som er parallellutgaver av bøker og elektroniske bøker.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som meneres med bøker og elektroniske bøker, og om vilkår for fri-tak. Departementet kan også gi forskrift om at framstilling av elektroniske bøker, skal være frittatt for merverdiavgift.

III

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringane under II tek til å gjelde fra 1. juli 2019.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endringar i skatteforvaltningsloven

I

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjer ein følgjande endringar:

§ 7-10 første ledd bokstav g skal lyde:

g) den som selv eller gjennom andre har utbetalt honorar eller annen godtgjøring til *oppawner* til åndsverk.

§ 12-1 tredje ledd bokstav a skal lyde:

a) endringen følger av, eller forutsettes i, utfallet av et søksmål. *Dette gjelder også søksmål etter § 15-2.*

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

F.

V e d t a k t i l l o v

om endring i lov 20. desember 2018 nr. 107 om endringer i tolloven

Oslo, i finanskomiteen, den 7. juni 2019

Henrik Asheim

leder

Vetle Wang Soleim

ordfører

I

I lov 20. desember 2018 nr. 107 om endringer i tolloven gjer ein følgjande endring:

§ 12-1 andre ledd bokstav j skal lyde:

j) til offentlig myndighet til bruk for medarbeidere som deltar i tverretatlig samarbeid ved Nasjonalt tverretatlig analyse- og etterretningssenter for å forebygge, avdekke, forhindre eller sanksjonere arbeidslivskriminalitet,

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

G.

V e d t a k t i l l o v o m

endring i lov 20. desember 2018 nr. 108 om endringer i a-opplysningsloven

I

I lov 20. desember 2018 nr. 108 om endringer i a-opplysningsloven gjer ein følgjande endring:

§ 6 a skal lyde:

§ 6 a Bruk av personopplysninger ved utvikling og testing av IT-systemer

Skattemyndighetene kan *behandle innhente personopplysninger* for å utvikle og teste *IT-systemer* der som det vil være umulig eller uforholdsmessig vanskelig å oppnå formålet ved å bruke anonyme eller fiktive opplysninger.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om behandling etter første ledd.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.